

Men, foruden at det altid vilde blive usikkert, om den Hensigt, at lette Afdgangen til Boligs Erholdelse, vilde opnaaes, saalange Fæsteren, skøndt frigjort fra Forbudet mod at tage Inderster tilhuse, dog kan aflaae det, og endnu mere usikkert, om Prisen vilde blive billigere end ellers, da denne ikke retter sig efter Lovens Dnsse, men efter Concurrencen, kan det heller ikke skjønes, at Lovforslaget ved et slikt Diemeed kan være antageligt eller tilfredsstillende motiveret, fordi der, under Forudsætning af, at Landsstingets Lovforslag til Afløsning af den provisoriske Forordning af 5te Mai 1848, vinder Lovs Kraft, er sørget for Afgang til Bolig for den Deel af Arbejdsklassen, som behøver Bolig og ikke kan anskaffe sig samme, og Priisbilligheden for Bopæle, hvor Vedkommende kunne anskaffe sig samme selv, i Almindelighed ikke ligger indenfor Lovens og ialtfald ikke inden Lovforslagets Omraade.

Vi have taget og behandlet den anførte Grund til Lovforslaget efter sammes bogstavelige Indhold. Er sammes Mening derimod, at den ugifte Deel af Arbejdsklassen skal lattes Veien til at indgaae Ægteskab og etablere sig, da maa det erindres, at Sagen, seet fra den Side, hverken forud eller i Tthingene har nydt nogensomhelst Behandling eller Undersøgelse, end sige en saa omhyggelig og gennemgaaende Undersøgelse, som et saa vigtigt Spørgsmaal maatte have Krav paa, og at dette Diemeed ikke vedkommer det Lovforslag, hvoraf det omhandlede Lovforslag skal udgjøre en Deel.

Udvalget skjøner, ifølge det Anførte, ikke, at der er nogen antagelig Grund tilstede til, yderligere end den provisoriske Forordning af 5te Mai 1848 har gjort, at indskrænke den Forpligtelse, som efter 3—19—7 eller specielle Contractsbestemmelser paa hvile Fæstere til ikke at tage Inderster tilhuse, i alt Fald ikke Nogen, der igjennem en forudgaaet Prøvelse og Undersøgelse har vunden Anerkjendelse. Læger Udvalget ikke feil heri, kan samme selvfølgelig, fordi det ikke kan ville Noget, uden at indsee antagelig Grund dertil, ikke tiltræde Folkethingets Forslag i den omhandlede § 4, hvad enten samme skal forståes, som Udvalget har antaget, alene at angaae Ophævelse af den Forpligtelse, der paa hviler de nuværende Fæstere, eller det tillige skal angaae de tilkommende; og det saameget mindre, som, hvad der forhen er antydet, Udvidelsen af Paragraphen efter Folkethingets Forslag ikke staaer i nogen Sammenhæng og Forbindelse med den Lov, hvortil Udvidelsen knyttes, eller lader sig forklare af de Grundsætninger, hvorpaa denne Lov er bygget, uden at tale om, at Udvidelsen baade lider af Uklarhed og, saafremt Udvalgets antagne Forstaaelse deraf er den rette, af Mangel paa Conseqvent, hvilke begge Dele dog mulig lode sig ændre, naar der ellers var at paa vise nogen tilstrækkelig Grund til Udvidelsen; i Forbindelse med hvilket man endnu skal tillade sig at gøre opmærksom paa, at det formeentlig hverken kan skjønes conseqvent eller hensigtsmæssigt, at Leiere og Fæstere underkastes forskellige Vilkaar, især da Leie baade kan være og ofte er indgaaet paa lang Tid, men fornemmelig fordi Eieren, i sin større Raadighed over Leieren, gives et Motiv til kun at bortleie sine Huse, istedetfor at bortfæste dem, hvilket ikke kan være ønskeligt.

Men foruden at det Foranstaaende har været tilstrækkeligt til at bestemme Udvalget til ikke selv at bifalde den Forandring, som i Folkethinget er foregaaet med Landsstingets Lovforslag § 4, hvad det da af samme Grunde heller ikke kan tilraade Landsstinget at gøre, frembyde sig andre Betragtninger, andre Grunde, der, i Forbindelse med Savnet af nogen antagelig Grund til Forandringen, gjør denne, saavidt Udvalget formaaer at skjøne, aldeles fraraadelig. Fæstecontracten hører til de gjenfaldig bebyrdende, hvor Totaliteten af de Gøder, der ere Fæsterne indrømmede, evalueres af de Delsler og Præstationer, som Eieren har betinget sig. At blandt disse Gøder, som kan være Fæsterne nægtet eller indrømmede, ogsaa kan henføres Ret til at tage Inderster tilhuse, er formeentlig utvivlsomt,